

Radiomekanikarinn, ið gjørdist listamaður

»- Tú mást blíva til nakað, hevði pápin sagt við hann. - Eingin kann liva av at mála ella tekna«. Tí fór Olviur við Neyst í læru sum radiomekanikari. Men tað listarlíga arbeiðið hevði stórri áhuga, og tí fór Olviur til Danmarkar á listaskúla. Týsdagin gav Norðurlandahúsið bók út um listarmannin úti í Bakka.

EIRIKUR LINDENSKOV

Í gamla umhvørvinum úti á Reyni í Havn siggjast dagliga nakrir listamenn. Onkur teirra býr úti á Reyni, men «tríeinigheitin», sum onkur nevnið teir, Olviur við Neyst, Amariel Norðoy og Torbjørn Olsen halda allir til í gomlu smiðjuni hjá Wenzeli Petersen.

Týsdagin var samkoma í Norðurlandahúsinum. Orsøkin var, at bókin um Olviur við Neyst kom út hendan dagin.

Hvørt ár síðani 1993 hevur Norðurlandahúsið hýst eini summarframsýning, og í ár var tað Olviur við Neyst, sum hevði framsýningina. Í hesum sambandi hevur Norðurlandahúsið í Føroyum givið út bókina.

Smíðjan er tað stóra gula húsið úti í Bakka.

Sýgur sær megí úr umhvørvinum

»Har málur hann upp undir tróðrum, í óruddi, millum gamlar tupur, einar hvítar kløvstívar, jølapynt, tórnar og háltómur fløskur við terpentini, linolju ella sellulosufiksativ, borð og stólar. Her málur hann okkum inn í eina myndaverð. Kalt og kleimíð. Gassovnurin er ikki tendraður.

Men úr óruddinum og kuldanum kagar listamaðurin móti Vestaru vág. Móti hugna, lívi og litum. Har liggja bátarnir borð um borð. Skyggja í blágráa deyðaválinum. Fiskavirk og gulir kassar. Skipasmíðjan. Blaktrandi ljós úr sveitilum. Menn, sum mála og duka. Gamla hospitalið, reytt. Mullers-pakkhús, svart. Fabrikin, grá. Café Gamla Danmark, grøn. Gomlu handilshúsin inni í

Vágsbotni, reyðbrún. Fólk og bílar. Býurin og Reynið.

Eitt ótømandi umhvørvi og íblástur til fleiri myndir, sum standa fram við veggjunum. Tær kundu kanska verið úttan úr heimi. Úr Bremerhaven ella Sunderland? Men so tekur hann aðrar málningar fram - Oyrarfjall í solarloga, av Hús-um, Galvurin, Klaksvíkin. Abstraktiónir úr Norðoyggjum!

Hann er framvegis heimstaðarmálari - Olviur við Neyst, úr Klaksvík.

Ávirkar óruddið?

Hevur røttu umhvørvið flutt seg yvir í málningar og vatnlitsmyndir? Bygnaðurin í myndunum er ikki so skipaður og røhugur, sum hann var, tá Olviur sum eitt fólk málaði seg inn í hjørtuni á so mongum føroyingi fyrst í áttátíðunum við avgjørðum og reinum penslastrókum.

- Eg hevði ikki kunnað málað eitt so bundið motiv í føstum formum í dag, á sannar Olviur brosand.

Soleiðis skrivur Jóhann Mortensen, sum er ein av høvundunum, sum skrivað hevur bókina um Olviur við Neyst.

Ingálvur setti ferð á listarlíga

Hin 42 ára gamli Olviur við Neyst hevur málað nógv, síðan hann á fyrsta sinni syndi fram fyrri einum stórri skara í Arbeidsmannafelagshúsinum í Havn síðst í sekstíðunum. Tá var tað saman við trimum øðrum ungum norðoyingum - Amariel Norðoy, Gunnleivi Glerfoss og Páll Purkhús. Tá hevur Olviur verið um 16-17 ára aldur - og radiomekanikaralærlingur.

Olviur við Neyst og Peter Turtchaninov, stjóri í Norðurlandahúsinum við hvør sinum eintaki av bókini um Olviur, sum Jóhann Mortensen, Marianne Debes Dahl og Arni Dahl hava skrivað

Men væl tóku fólk ímóti málningum hansara, og 17 ára gamal slapp hann eisini við á Ólavskúframsýningina. Tá hevði hann longu tvey ár frammanundan verið við á framsýningini á Norðoyastevnu.

Listarlíga arbeiðið var bara framíhjá. - Tú mást blíva til nakað, hevði pápin sagt. Eingin kann liva av at mála ella tekna. Og tí var hann farin at læra til radiomekanikara.

A henda hátt kom Olviur í mong hús. Og har sá hann málningar og tekningar, eitt nú av Hans Hansen - og tað gav íblástur.

- Men tað sum listarlíga setti ferð á, var ein framsýning, sum Ingálvur av Reyni hevði har norðuri. Hon gav íblástur. Hetta var nakað serligt, og eftir at hava upplivað Ingálv, royndi eg at sleppa tí meira fasta forminum - tí bundna stílinum, greiðir Olviur frá í bókini.

Van Gogh var einsamallur...

Olviur við Neyst greiðir í bókini eisini frá, hvussu á-

hugi hansara fyrri listini stímbraðist.

- Maskinmeistarinn úr Mikladali, Fridtjof Joensen var komin heim aftur. Hann hevði verið listaskúla, og nú var hann fullur av lívi og hugsotum. Eldhugaður skipaði hann fyrri teknikkvøldum - ella tekniskúla - á bókasavninum fyrri áhugaðum. Og hann fekk fólk at koma á bókasavnið at tekna eftir.

- Fridtjof lærði ikki beinleiðis frá sær: - Tú skalt ikki gera soleiðis, men soleiðis... Hann gekk afturimóti ímillum. Tosaði um tað, vit teknaðu. Segði, hvat hann helt. Eisini hevði hann bókur um kendar listamenn við sær, og ein heilur listaheimur let seg upp fyrri okkum, geiðir Olviur frá í bókini.

- Á bókasavninum var bara ein listabók - um Van Gogh. Men nógv var tekningar - koparstungur - vóru í myndabibliuni. Hesi verkini hjá Doré vóru spennandi og makabur.

Nógv listafólk vóru í Klaksvík um hetta mundið - Frida Zachariassen, Pouline Joensen, Amariel Norðoy, Hans Jakku Glerfoss, Gunnleivi Glerfoss, Páll Purkhús, Fridtjof Joensen og unglingurin Olviur við Neyst. Fleiri av teimum komu á teknikkvøldini hjá Fridtjof.

- Úr hesum ríka listaliga umhvørvinum spruttu framsýningarnar á Norðoyastevnu í Ósaskúlanum. Amariel var primus-motor, men vit hjálptu til. Og fleiri listafólk úr Havn vóru við. Tá sá eg fyrstu ferð Olsen-brøðurnar, flennir Olviur.

Ein av Olsen-brøðrunum, Torbjørn, hevur í fleiri ár arbeiðt saman við Olviuri og Amariel í smiðjuni úti í Bakka. Har hava teir hvør sitt atelier, men teir tosa

strikur

fyll ræddinnar við beinagrindum so skal penslin fylla landslagið út við solum ein tunga fer at hanga úti í regninum og tagar seg inn aftur tá ið túrt er i tí sum var tómt nú skulu litirnir ikki nevast við navni tí teir siggjast sum rørsur á dekki og sum býlingar í øllum brigdum tá stamparnir standa úttan innihald og hugsa flækjur í andlitum ið leingjast heim í vindeygu og alt tað ógjærda bjóðar tær eina nýggja verð um tú ikki gert sum fyrr hóast ódnin fær klökkur at kima glómur siga tekjurnar sítt smyr eitt sindur meir á bæn og handa hjallin ið kundi spurt hvussu vorðin gloymiskan er tá hon ikki er kavi sum minnist hita og tá dagurin endar er hin bleika handin tann bera málning og hon heilsar øllum tí sum kann

Tóróddur Poulsen

saman dagliga um avrik hjá hvørjum øðrum. Bókin um Olviur er skrivað á føroyskum, donskum og enskum máli. Hon er

prýdd við málningum og tekeningum hjá Olviuri og yrkingum hjá Tóróddi Poulsen.